

Andrej Babiš
předseda vlády České republiky

Praha . dubna 2020
Čj. 13538/2020-UVCR-2
Interpelace č. 1071
PS2020/005033

Vážený pane poslanče,

dovolte mi reagovat na Vaši písemnou interpelaci ve věci: „Nezákonných přerušování řízení o žádosti o zaměstnaneckou kartu“.

Obrátil jsem se v této věci na ministra vnitra Jana Hamáčka, který mi pro Vás poskytl následující stanovisko:

Postup Ministerstva vnitra, spočívající v přerušování řízení o žádostech o pobytová oprávnění cizinců podaných na zastupitelských úřadech České republiky v zahraničí s odkazem na usnesení vlády č. 198 ze dne 12. března 2020, uveřejněném pod č. 71/2020 Sb., není nic nezákonného.

Z textu písemné interpelace plyne, že pan poslanec konstatování o nezákonnosti postupu Ministerstva vnitra opírá, minimálně z části, o závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku č.j.: 1 Azs 2/2019-54 z 29. dubna 2019. Závěry tohoto soudu nelze vztáhnout na usnesení vlády, kterým se přijímají krizová opatření v době nouzového stavu. Jde-li o usnesení vlády č. 474 z roku 2018, tehdy vládě České republiky (dále jen vláda) podle Nejvyššího správního soudu chybělo zákonné zmocnění, aby mohla usnesením či případně nařízením vlády omezit přijímání žádostí o pobytová oprávnění u konkrétního zastupitelského úřadu.

V případě usnesení vlády č. 198 z 12. března 2020, které v ustanovení čl. I bodu 4 obsahuje krizové opatření, spočívající v nařízení přerušit probíhající řízení o žádostech o pobytová oprávnění, je však situace diametrálně odlišná. Toto usnesení bylo přijato v době vyhlášeného nouzového stavu a v souladu se zákonem

č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „krizový zákon“), které obsahuje určitá krizová opatření.

Krizový zákon v ustanovení §§ 5 a 6 umožňuje vládě, aby v době trvání nouzového stavu omezila některá výslovně v tomto zákoně uvedená práva a nařídila určité povinnosti či přijímala jiná opatření. Rozhoduje-li vláda o přijetí těchto omezení, o stanovení povinností či o jiných opatřeních (krizová opatření), pak takové rozhodnutí vlády musí mít ve smyslu ustanovení článku 76 Ústavy České republiky formu usnesení. Jinak řečeno, usnesení vlády je pouze formou, ve které jsou vyhlášována krizová opatření, přijatá vládou v souladu s krizovým zákonem. V této souvislosti je třeba připomenout, že vláda je podle ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) krizového zákona oprávněna přijmout mj. opatření k pobytu cizinců a osob bez státní příslušnosti, kam nepochybně přerušování řízení o žádostech o pobytová oprávnění ze zahraničí patří. Usnesení vlády č. 198 z 12. března 2020 tedy obsahuje jednotlivá krizová opatření přijatá vládou na základě zmocnění uvedeného v krizovém zákoně, která jsou pro jejich adresáty závazná; tím se právě zásadně liší od usnesení vlády č. 474 z roku 2018, které takovou zákonnou oporu postrádalo.

Postup Ministerstva vnitra při přerušování řízení o žádostech o pobytová oprávnění ze zahraničí má tedy oporu v krizovém opatření vlády přijatém v době nouzového stavu na základě krizového zákona a v souladu s ním. V interpelaci citované závěry Nejvyššího správního soudu proto na usnesení vlády, které obsahuje krizová opatření vlády, nemohou dopadat. Není ovšem bez zajímavosti, že sám Nejvyšší správní soud se ve Vámi citovaném rozsudku problematiky nouzového stavu dotknul. Protože však usnesení vlády č. 474 z roku 2018 nebylo přijato v době nouzového stavu, své úvahy již blíže tímto směrem nerozvedl.

Dále považuji za nutné zdůraznit, že důvodem vyhlášení nouzového stavu je ochrana zdraví obyvatelstva v České republice a s tím spojená snaha zabránit dalšímu šíření viru označovaného jako SARS CoV-2, který již způsobil světovou pandemii. V dané situaci je logické, že opatření vlády, mající za cíl eliminovat šíření tohoto viru, budou zahrnovat omezení cestování a tím i vstupu cizinců na území našeho státu.

Může být samozřejmě vedena polemika nad tím, zda právní kvalifikace přerušování řízení uvedená v ustanovení § 64 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, ve znění pozdějších předpisů, byla Ministerstvem vnitra užita správně, zda nemělo být aplikované jiné ustanovení daného zákona. To však nemůže nic změnit na tom, že Ministerstvu vnitra bylo krizovým opatřením vlády přijatým podle krizového zákona

nařízeno probíhající řízení o žádostech o pobytová oprávnění podaných v zahraničí přerušit. Konkrétní procesní řešení tohoto přerušení je pak věcí druhořadou.

Na podporu tohoto závěru si dovoluji vypůjčit slova Nejvyššího správního soudu z rozsudku č.j.: 6 Azs 242/2014-41 ze dne 3.12.2014, který stál před volbou několika procesních způsobů řešení věci, a dospěl k následujícímu: „K dosažení cíle správního řízení nemusí vést toliko jedna jediná procesní cesta a významnou hodnotou, resp. principem dobré správy, promítajícím se též do správněsoudního přezkumu, je zásada předvídatelnosti, jež velí setrvat na již „vyjudikovaných“ řešeních, jimž se veřejná správa i její adresáti přizpůsobili. Proto je zpravidla třeba před aktivací rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (§ 17 s. ř. s.) upřednostnit procesní řešení [zde zastavení řízení pro zjevnou bezpředmětnost žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu z roku 2004], jež bylo v minulosti rozsudkem Nejvyššího správního soudu aprobováno, byť dané procesní řešení není nesporné, nejvhodnější, resp. jediné možné, a to zejména je-li s ním spojena výhoda v podobě možnosti přímého soudního přezkumu a ochrany veřejného subjektivního práva žadatele o povolení k dlouhodobému pobytu, jehož žádosti o upuštění od povinnosti osobního podání zastupitelský úřad nevyhověl [§ 169 odst. 14 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]“.

Nemohu též pominout tu skutečnost, že zákonnost přijetí usnesení vlády č. 198 ze dne 12. března 2020 i interpelací namítaného postupu Ministerstva vnitra byla již rozhodnutím pardubické pobočky Krajského soudu v Hradci Králové č.j.: 52 A 25/2020-11 ze dne 7. dubna 2020 a několika dalšími potvrzena. Soud ve svém rozhodnutí mj. uvedl následující:

„...V dané věci je třeba přihlédnout k aktuální situaci, v níž vláda svým usnesením ze dne 12. 3. 2020 č. 194, vyhlášeným pod č. 69/2020 Sb., podle čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaného jako SARS CoV-2) na území České republiky nouzový stav. V rámci nouzového stavu pak vláda svým usnesením ze dne 12. 3. 2020 č. 198, vyhlášeným pod č. 71/2020 Sb., v čl. I. bodě 4. ve smyslu § 6 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (dále též „krizový zákon“), s účinností od 14. 3. 2020 nařídila přerušit všechna řízení o žádostech o oprávnění k pobytu nad 90 dnů podané na zastupitelských úřadech...

...Soud ze sdělení žalovaného zjistil, že v nyní posuzované věci bylo řízení o žádosti žalobce v návaznosti na uvedené usnesení vlády dle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu přerušeno usnesením žalovaného ze dne 26. 3. 2020, č. j. OAM-39619-23/ZM-2019 (v právní moci ode dne 30. 3. 2020), a to do doby ukončení vyhlášeného nouzového stavu, případně do konce platnosti uvedeného krizového opatření. Shora odkazované usnesení vlády, kterým bylo nařízeno přerušení řízení o žádostech o oprávnění k pobytu nad 90 dnů podaných na zastupitelských úřadech, je dle závěru soudu přiměřenou reakcí ve vztahu k aktuální situaci způsobené celosvětově rozšířenou pandemií koronaviru. Soud připouští, že s ohledem na tuto situaci bylo nezbytné omezit provoz správních orgánů včetně činnosti zastupitelských úřadů, jakož i rozhodování o některých pobytových oprávněních dle zákona o pobytu cizinců. Proto usnesení žalovaného, kterým bylo v návaznosti na předmětné usnesení vlády řízení ve věci žalobce přerušeno, soud považuje za věcně důvodné a nikoliv účelové...”

Věřím, že odpověď ministra vnitra na Vaši interpelaci dostatečným způsobem objasňuje nejen zákonnost postupu Ministerstva vnitra, ale zejména legitimitu vládou přijatých krizových opatření, vyvolaných potřebou ochrany zdraví obyvatelstva České republiky s cílem eliminovat v maximální míře šíření koronaviru SARS CoV-2. Dovolte mi zároveň vyjádřit přesvědčení, že společnými silami a efektivní spoluprací všech parlamentních stran v Poslanecké sněmovně se podaří současnou krizi v nejkratší možné době zažehnat a vrátit naši zemi do běžného života, přičemž budou co nejvíce minimalizovány škody nejen ekonomické, ale především škody na zdraví a životech obyvatel České republiky.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec
Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR
PRAHA

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **128377703-223140-200429092404**, skládající se z **4** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Vstup bez viditelného prvku.

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **JANA STRUNECKÁ**

Vystavil: **Úřad vlády České republiky**
Pracoviště: **Úřad vlády České republiky**
V Praze dne 29.04.2020

128377703-223140-200429092404